

PARLA LA EL CAP DE COLLA

Al crit unànime de "**POTI CAP DE COLLA!**", el passat 27 de febrer (de 2004 -per això dic passat-) es va convocar una Assemblea General Ordinària en la que es presenta la candidatura a la tècnica encapçalada per en... Sergi Serra (fins llavors, Corominola de tota la vida). Aquest fet però, no va semblar preocupar gaire a la colla que, potser amb moltes ganes d'acabar l'acte assembleari ràpid o potser pel fet de ser l'única candidatura que es presentava, va votar en massa a favor de la constitució de la nova Junta Tècnica. D'aquesta manera naixia, doncs, un grup de castellers (entre els quals hi ha l'Uru!) amb il·lusió i joventut per poder afrontar els grans reptes dels Xics de Granollers d'aquesta temporada.

Els primers assaigs van començar tant bon punt el març feia acte de presència. Aquest any es va decidir començar un pèl més tard la temporada per tal que s'arribés a la primera actuació amb l'actitud i bona predisposició típiques de l'inici. Vem anar a Cerdanyola on, amb 2 setmanes d'assaigs, vem fer una actuació de 7; després vem anar a Vic i a Montgat on vem fer actuacions de 7 i mig (4/7 amb el pilar) i, finalment, ens vem plantar a les portes del mes de maig.

El bon ritme que dúiem als assaigs ens va fer ser optimistes per intentar una cosa nova a la història dels Xics: un 4/8 abans de l'Ascensió i lluny de Granollers, concretament a la plaça Paeria de Lleida (diria que és la plaça catalana amb colla castellera pròpia que està més lluny de la Porxada). Aquest era el gran repte i els Xics vem desplaçar a Lleida tots els ingredients per poder-lo realitzar perquè ens el vem creure, perquè l'assaig va anar molt bé i perquè els Xics som capaços de proeses d'aquestes. Malgrat tot, de la mateixa manera que a tot bon cuiner se li pica l'allioli alguna vegada, nosaltres no

vem poder-lo coronar.

Després vem anar a Cardedeu en el marc de la Fira de Sant Isidre i ja ens vem plantar a l'Ascensió. Aquest any, totes les sensacions que tinc són molt noves per mi. Per exemple, ara mateix estic escrivint el meu primer article "en solitari" per la revista i per l'Ascensió vaig poder veure en viu i en directe, per primer cop, un castell de 8 dels Xics. Fins aleshores sempre feia cas a les normes de conducta a la pinya i estava amb el cap avall, donant pit i empenyent fort. Com a molt, alguna vegada que de reüll mirava al castell, tot el què aconseguia era veure el cul del segon i, amb sort (si es pot dir així), el del terç també. Aleshores quan acabava el castell els que l'havien pogut veure deien "Molt maco" i jo pensava "home... posats a mirar culs, n'he vist de més macos que el dels segons". Però bé, ara que ja l'he pogut veure us haig de dir que els castells que vem descarregar a l'Ascensió van ser ... "Molt macos" (per variar). També haig de dir que no hi ha res com la sensació de fer el castell des de la pinya.

Finalment, volia felicitar i agrair a tothom pel treball que, de moment, hem fet en aquest inici de temporada. És un any en què s'ha renovat la tècnica i això no ha afectat massa en el tarannà de la colla (de fet, si mirem els números, ha estat un dels millors inicis de temporada). Així doncs, no volia acabar l'article sense demanar a tots els que ens estimem els Xics de Granollers i que volem que arribi el més amunt possible (mai millor dit), la col·laboració als assaigs i actuacions. Sense aquesta petita aportació de tots, l'any passat no hauríem pogut sorprendre amb el 9/7 i aquest any... Aquest any tots els Xics encara hem d'escriure un gran final per aquest conte anomenat "*Temporada 2004*".

Sergi Serra

